

Udretning tillige findes i den borgerlige Straffelov, eller dette ikke er Tilfældet; det stiller Sagen ganske forskjelligt. — Et tredie æret Mindretal (Tramp) har udtalt sig i Betænkningen, men da det ærede Medlem ikke har begjært Ordet idag, formoder jeg, at han vil udsætte sine Bemærkninger, indtil hans enkelte Udbringingsforslag foreligge til Behandling. Jeg skal derfor ikke idag komme nærmere ind paa hans Udtalelser i selve Betænkningen, thi det der nok kunde være Anledning for mig til at gjøre adskillige Bemærkninger med Hensyn til dem. — Hvad der danner Uenigheden imellem det første ærede Mindretal og Ministeren, er jo, at Bestemmelser om staaende Arrest, Arrest i Bøje og Nedsættelse i de Meniges anden Klasse mangle blandt Straffebestemmelserne i Lovforslaget. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) søgte meget udsærligt dels at godtgjøre Nødvendigheden af at bibeholde disse Straffebestemmelser, og dels at godtgjøre, at det, Ministeren havde forlangt som et Surrogat for disse Straffe, nemlig Eftertjenesten ifølge § 33, aldeles Intet havde at betyde. Det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen) mente, at Eftertjenesten umulig kunde være forlangt for Uddannelsens Skyld, og at den snarere vilde være til Skade end til Gavn for Uddannelsen, men det ærede Medlem indrømmede tillige noget senere, at Ministeren i de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, udtrykkelig havde udtalt, at det ikke alene var for Uddannelsens Skyld, man vilde indrette denne Eftertjeneste, men at det ogsaa var for at have et Middel, som skulde virke affrækkende paa Mandskabet og saaledes holde det paa rette Veie. Jeg kan ikke negte, at den stærke Modstand, det ærede Medlem idag har reist imod Bestemmelserne i § 33, noget har undret mig, thi det forekommer mig, at det ærede Medlems Opfattelse af disse Bestemmelser har været noget anderledes nogle Aar tilbage i Tiden. Jeg skal ganske vist ikke her fremdrage, hvad der er forefaldet mellem det ærede Medlem og mig i vor tidligere Stilling, hvor vi arbejdede sammen, en Tid, som jeg forøvrigt kan forstikke det ærede Medlem, at jeg med megen Glæde og Tilfredshed tilbagefalder i min Erindring; men det ærede Medlem vil huske, at der, da Straffelovudkastet i 1870 var til Forhandling i Krigsministeriet, deri fandtes en § 32, tror jeg, der gik ud paa det Samme som den nuværende § 33. Det ærede Medlem kan sige, at der er en stor Forskjel paa de to Paragrafer, idet der i den ældre Paragraf stod: „kan han holdes inde til Tjeneste“, medens der i den nuværende staar: „skal han holdes inde til Tjeneste“, men hvis denne Eftertjeneste i Følge sin Natur og vore Forhold virkelig var saa foranstaltelig, som man efter det ærede Medlems Udtalelser i Dag maatte anse den for at være, undrer det mig, at det ærede Medlem i sin tidligere Stilling ikke alene kunde finde sig i, at en saadan Bestemmelse optoges i

Straffeloven, men at han, hvis jeg ikke huster meget feil, endog med megen Styrke opfordrede mig til at holde paa denne Bestemmelse. Det ærede Medlem mente, at denne Eftertjeneste var ligesom uundværendig for Uddannelsens Skyld, idet han henviste til Bestemmelserne om, hvorledes Winterstyrken skal udtages. Det gjælder da i ethvert Fald kun for Fodfolksafdelingerne og delvis for Afdelingerne ved Rytteriet og andre Vaaben, men for flere Afdelingers Bedkommende gjælder det slet ikke; navnlig gjælder det slet ikke for Artilleriet. Jeg maa imidlertid tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det, der tilsigtes med denne Eftertjeneste af dem, der have siddet en vis Tid i Fængsel, ikke alene er at uddanne dem, for saa vidt deres Uddannelse i de egentlige militære Discipliner ere bleven forsumt, men det er ogsaa det at tunne vænne disse Folk til Orden og Lydighed, Egenstaber, som de under deres tidligere Tjenestetid have viist, at de mangle. Jeg tror i Modsetning til det ærede Mindretal, at den Bevissthed hos den Paagjældende, at han i lang Tid skal ligge inde til Tjeneste, medens de med ham sigestillede af samme Aldersklasse blive hjemsendte, vil have en meget betydelig Indflydelse paa ham. Det vil væsentlig bidrage til at holde ham paa den rette Veie, og jeg tror, at Sammenligningen med den sjøde Røge og den sure Svie kan passe lige saa godt paa denne Straffebestemmelse, som paa flere af dem af det ærede Medlem for Helsingør anførte. Virker Straffen ikke saa stærkt i de første Aar, kan man være fuldstændig overbevist om, at den vil virke i de kommende Aar, thi der er efter min Erfaring Intet, der er saa lidet tiltalende for den Børnepligtige som det at blive holdt inde til Tjeneste, efter at hans Kammerater ere hjemsendte. Det ærede Medlem for Helsingør havde undersøgt Forholdet ved to Afdelinger og var derefter kommen til et Resultat om, hvorledes Eftertjenesten vilde have skillet sig der, hvis man ikke havde haft de nuværende forvarige Straffe, men Lovforslagets Bestemmelser havde været de gjældende. Jeg kan hverken bestyrke eller modsigte Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem fremsørte, men jeg tror, det er vanskeligt at gjøre den Slags Sammenligninger. At der ikke skulde kunne tilveiebringes nogen fornødig og nyttig Anvendelse af dette Mandskab under Eftertjenesten, benægter jeg. Det ærede Medlem for Helsingør malede med overordentlig stærke Farver alle Styggesiderne ved at beholde dette Mandskab inde til Eftertjeneste, og det blev skildret, som om det var Subjekter af en meget tvivlsom Værd, for at bruge et mildt Udtryk. Jeg vil indrømme, at det neppe er Blomsten af de Børnepligtige, der ville blive holdte tilbage, men at de skulde være af den Bestaffenhed, at det vilde være betænkeligt at blande dem sammen med det andet Mandskab, kan jeg ikke indrømme. Det ærede Medlem mente, at